

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De monachis, & eorum exercitatione. cap. xciii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

Pro.

Eclli. 2.

9.

10.

Luc. 12.

9.

14.

16.

18.

1. Cor. 9.

15.

Ephes. 6.

2. Tim. 2.

2. Ioan.

Basil.

simile.

Hom. in

psal. 1.

HESAVRIZAT Dominus his qui salutis suæ negotium agunt: lætabuntur qui solitariam vitam agunt in terra.

Fili, accedens ad seruitutem Dei, sta in iustitia, & in timore, & præpara animam tuam ad tentationem. Deprime cor tuum, & sustine. Noli circumspicere in vicis ciuitatis.

In medio fratrum rector illorum in honore.

Noli timere pusillus grex: quia cõplacuit Patri meo dare

vobis regnum. Nemo mittens manum ad aratrum, & respiciens retro, aptus est ad regnum Dei. Quis ex vobis volens turrim ædificare, non prius sedens computat sumptus qui necessarij sunt, si habeat ad perficiendum: ne posteaquam potuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicentes, Quia hic homo cœpit ædificare, & non potuit consummare? Aut quis rex iturus committere bellum aduersus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se? Alioquin adhuc illo longè agente, legationem mittens, rogat ea quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest esse discipulus. Nemo potest esse duobus dominis seruire. Aut enim vnum odiet, & alterum diliget: aut vni adhærebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo seruire, & mammonæ. Amen dico vobis, nemo est qui reliquit domum aut parentes, aut fratres, aut vxorem, aut filios propter regnum Dei, & non recipiat multo plura in hoc tempore, & in seculo venturo vitam æternam.

Nescitis quod ij qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed vnus accipit brauium? Sic currite, vt comprehendatis. Omnis autem qui in agone contendit, ab omnibus se abstinere. Et illi quidem vt corruptibilem coronam accipiant: nos autem vt incorruptam. Fratres mei dilecti, stabiles estote, & immobiles: abundantes in opere Domini semper, scientes quod labor vester non est inanis in Domino.

Fratres, confortamini in Domino, & in potentia virtutis eius. Induite vos armaturam Dei, vt possitis stare aduersus insidias diaboli. quoniam non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem: sed aduersus principes & potestates, aduersus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitia, in celestibus. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, & induti loriceam iustitiæ, & calceati pedes in præparationem Euangelij pacis: in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignita extinguere. & galeam salutis assumite: & gladium spiritus, quod est verbum Dei.

Nemo militans implicat se negotiis secularibus, vt ei placeat, qui se elegit. Nam & qui certat in agone, non coronabitur, nisi legitime certauerit.

Videte vosmetipsos, ne perdati quæ operati estis: sed vt mercedem plenam accipiatis.

Egrezium pugilem, cum semel ad pietatis stadium se accinxerit, aduersariorum ictus forti animo ferre oportet, sicut illius gloriæ, quæ ex coronis cõparatur. Nam etiam in ijs certaminibus, in quibus nudo corpore pugnatur, ij qui palestre laboribus assuefacti sunt, non ad vulnerum acerbiter animis contrahuntur, verum aduersus hostem procedunt, victoria ac præconij cupiditate præsentis labores perferentes.

Scala huic non absimile esse pietatis studium cõtūmque dixerim, quam quondam beatus Iacob conspexit. Quæ quidem partim humilis atque abiecta erat, partim ad ipsum usque cælum pertingebat. Operæpretium est igitur, vt qui ad probam & honestam vitam inducuntur, in infimis primùm gradibus vestigium figant, atque ita deinceps proximam ascendant, quousque ad illud fastigium, quod in humanam naturam cadit, per rationi consentaneum progressum tandem peruenerint. Quemadmodum igitur in scala primus gradus est

secessus

A secessus à terra: sic in sancta & diuina legi consentanea vita degenda ratione progressus initium est seiunctio à vitio.

Affectione huius vita, tanquam vinculis quibusdam, soluat necesse est, qui Deum In Reg. fus. dispu. Verè sequi parat. Hoc autem prorsus secedendo, ac veteres mores obliuiscendo, compara- artic. 5. tur. Nam nisi, tum à carnali cognatione, tum à vita & consuetudine nos ipsos remouerimus, ac per vita diuino cultui consecratæ studium, tanquam ad alterum mundum migraverimus, iuxta eum qui dixit, Nostra conuersatio in caelis est, fieri non potest, vt id, quod no- phil. 3. bis propositum est, assequamur, hoc est vt Deo grati acceptique simus, præsertim cum Do- Luc. 14. minus expressè dixerit, Nisi quis renunciauerit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.

B Anima, qua in flagitiosorum hominum multitudinem intuetur, primum peccata Artic. 6. sua persentiendi, atque ob admissa flagitia per penitentiam sese afflictiendi spatium non habet: Verum cum deterioribus se comparando, virtutis opinionem quandam colligit. Deinde à tumultibus & occupationibus, quas hæc vita afferre consuevit, à Dei recordatione abstracta, non hoc solo detrimento afficitur, quod in Deo minime oblectatur, & exultat: Verum etiam in eam consuetudinem venit, vt Dei iudicia omnino contemnat, & obliuiscatur. Quo quidem nec grauius ipsi quicquam, nec perniciosius accidere Diuino- rum iudi- ciorum obliuione nil perni- ciosius. queat.

Renunciatio, vt superiore oratione ostendimus, est vinculorum terrenæ huius & cadu- Artic. 18 cæ vitæ dissolutio, atque ad cœlestem vitæ degenda rationem migratio.

C Per continentiam, non omnimodam à cibis abstinentiam intelligimus (id enim vio- Artic. 18 lenta quædam est vitæ dissolutio) sed eam, quæ ad delenda vitia adhibetur, corporis ma- cerationem.

Continentia est peccatorum sublatio, perturbationum depulsio, corporis, etiam vsque ad Artic. 18 ipsas naturales affectiones cupiditatēque, mortificatio spiritualis vitæ initium, cœlestium bonorum conciliatio, peccati stimulum in seipsa delens ac de medio tollens.

Non est existimandum pietatis scopum esse otij ac desidij occasionem, & laboris fu- gam: Verum certaminis, atque ampliorum laborum, patientiæque in tribulationibus ma- teriam.

Sic demum templum Dei efficiuntur, cum assidua Dei recordatio terrenis curis minime Quomodo quis tem- plum Dei efficiatur. interrumpitur, nec inopinatis incommodis & calamitatibus mens perturbatur: Verum om- Artic. 18 nia effugiens vir pius ad Deum secedit, atque ea, quæ nos ad vitium illiciunt, à se extru- dens, in ijs studiis, quæ ad virtutem ducunt, immoratur.

Laboribus sanitas, & sudoribus salus comparatur.

Protinus te compara:

Ratioque mentem tollat in cœlum tuam.

Nil, quod redundet, posside: sed sarcinas

Inanis huius & malæ vitæ fuge.

Caro dometur, ac tuum iussum audiat.

Na. Carm. de Secessu.

E Vides hos & victu & recto carentes? hos carnis propemodum & sanguinis expertes, Orat. 1. in Iul. atque hac ratione ad Deum appropinquant? hos illotis pedibus homines atque humi cu- bantes? hos humiles & excelsos? hos inter homines versantes, & supra homines euectos? hos vincetos & liberos? hos comprehensos & comprehensionem omnem fugientes? quorum nihil est in mundo, & omnia supra mundum? quorum duplex vita est, altera contem- pta, altera studiosè culta & expetita? hos inquam propter mortificationē immortales, pro- pter solutionem Deo coniunctos, ab amore alienos, & diuino ac libidine vacuo amore cor- reptos: quorum fons lucis, & quorum iam radij splendorisque traiectiones: quorū angelici psalmorum cantus, & pernox stans, & mentis ad Deum excessio, ante mortem in cœlum se rapiantis: quorum purgatio, & tamen purgantur, quippe qui nullum ascensus & deifi- cationis modum sibi constituent.

Vitam ab omni reprehensione puram colere ac meditari oportet, nec quicquam eorum Cyril. prætermittere, quæ Deo grata & accepta sunt.

Præclarum est piæ ac Deo deuotæ vitæ studium, cum mediocritate ac vera scien-

tia coniunctum.

Albana. • Eum, qui continentia studet, turbas fugere conuenit, ut & mentem ab omni distractione liberam, & pectus ab omni perturbatione purum habeat. Siquidem in turbis ingens est perturbatio. F

Clement. Non dormientium & ignauorum Dei regnum est: sed violenti rapiunt illud. Etenim hoc unum violentia genus laude dignum est, nempe Deo vim afferre, atque ab eo vitam extorquere. Ipse autem cum se à quibusdam arcte, vel potius violenter stringi uideret, dat manus, ac cedit. Gaudet enim ad hunc modum uinci.

Nili. • Num enim athleta uestibus induti certant? Nudos eos in arenam lex palaestra ducit, siue aestus sit, siue frigus. Quod si quis eorum corporis denudationem detrectet, eadem quoque opera certamen detrectat. G

Nudus fugiet in die illa. Ob eamque causam Proverbiorum author ad aliptam dicebat, Deme ipsi uestimentum: transit enim, hoc est, in arenam descendit. Nudum porro luctari oportet. Imò uerò non nudum duntaxat, sed etiam unctum. Etenim nuditas quidem hoc praestat, ut aduersarius pugilem contrectare nequeat: oleum autem id efficit, ut etiamsi fortasseprehendatur, tamen ex hac prehensione elabatur. Eoque fit, ut athleta aduersarios terra conspergere studeant: ut olei lauitatem puluere asperantes, facilius eosprehendere queant.

Philonis. Vir probus paucis rebus indiget, ut qui in immortalis & mortalis naturae medicullio sit. Etenim ob corpus mortale, hoc habet ut egeat: ut autem non multis egeat, ob animum immortalitatis cupiditate flagrantem. H

De discipulis: • Quod eos studiosè ac diligenter ad disciplinas accedere oporteat, nec doctrinae laborem defugere, sed percunctari, ac discere ab ijs qui norunt. CAP. XCIIII.

Deut. 32.

INTERROGA patres tuos, & dicent tibi: maiores tuos, & annuntiabunt tibi.

Prov.

8.

4.

Fili, non te apprehendat consilium malum, aut relinques doctrinam iuuentutis. Stulto interroganti sapientiam, sapientia reputabitur. Accipite disciplinam meam, & non pecuniam: doctrinam magis quam aurum eligit. Posside sapientiam, posside prudentiam: arripe illam, & exaltabit te.

Eclli. 6.

Fili, à iuuentute excipe doctrinam, & usque ad canos inuenies sapientiam. Quasi is qui arat, & qui seminat, accede ad eam, & sustine bonos fructus illius. In opere enim ipsius exiguum laborabis, & citò edes de generationibus illius. Quàm aspera est nimium sapientia indoctis hominibus, & non permanebit in illa excors. Inuestiga illam, & manifestabitur tibi: & ea potius ne derelinquas eam. In nouissimis enim inuenies requiem in ea: & conuertetur tibi in oblectationem. Et erunt tibi compedes eius in protectionem fortitudinis, & bases virtutis, & torques illius in stolam gloriae. Decor enim uitae est in illa. Fili, si attende-
ris mihi, disces: & si accommodaueris animum tuum, sapiens eris. K

Phil.

Querere ac percunctari, res est ad comparandam doctrinam maximè frugifera.

Qui scientiae fame ac siti afficitur, atque ea, quae ignorat, discere studet, relictis omnibus alijs curis ad auditionem contendit, ac noctu & diu ad sapientum uirorum fores excubat.

Quod quisquam sciat se nescire, sapientiae est: quemadmodum & quod sciat se iniuste egisse, iustitiae.

De